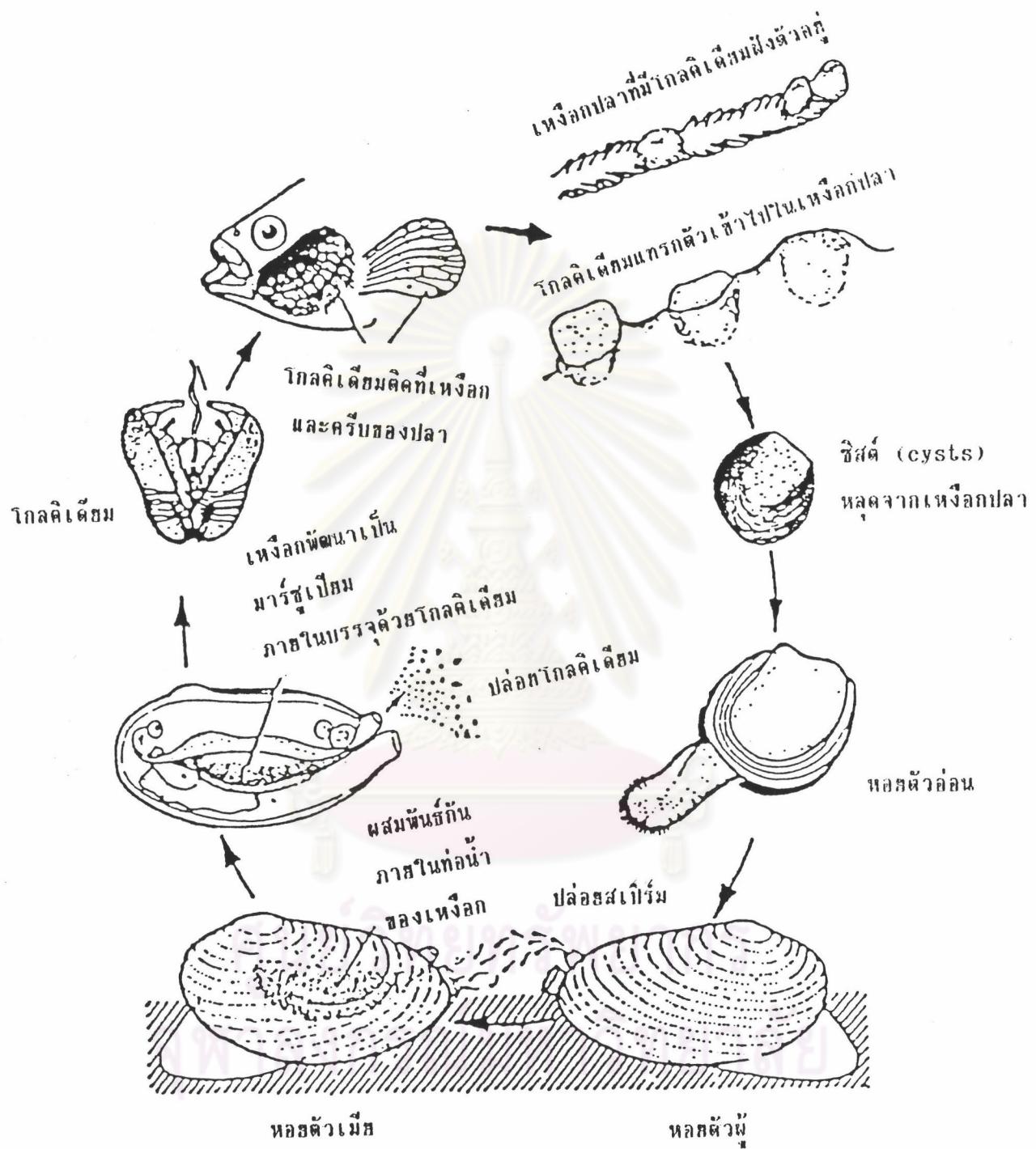

หอยกบน้ำจืดเป็นอาหารที่คนไทยนิยมบริโภคเป็นประจำ (นกนล แสงประดับ, 2525; สมศักดิ์ ปัญหา, 2525; ชุติลป์ อัตชุ, 2526; ศุภพล เทพเฉลิม, 2527) เนื่องจากหาได้ง่าย มีชูกชุมตามแหล่งน้ำทั่วไป นอกจากนี้ยังนำไปเป็นอาหารเลี้ยงสัตว์ประเพณี เป็น ไก่ ไก่อีกตัวอย่าง จากวิทยานินพนธ์ของ Post (1982) รายงานว่าหอยกบน้ำจืดเป็นแหล่งอาหารที่มีปริมาณสูงถึง 40.71% ในระดับอุตสาหกรรมได้นำมาเปลือกหอยกบน้ำจืดมาทำเป็นนิวเคลียสในการเพาะเลี้ยงไข่มุกทะเล (Pennak, 1978) หรือนำเข้ามุกมาประกอบเฟอร์นิเจอร์มุกหรือประดิษฐ์เป็นกระดุม เข็มกลัด แจกัน พวงกุญแจ ขวดเกลือป่นพริกไทย ช้อน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการทำอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงไข่มุกน้ำจืดอย่างแพร่หลาย มุกน้ำจืดมักมีลักษณะรูปทรงบิดเบี้ยว แต่สีรารสหวานน้ำนม หวานๆ และมีความคงทน ราคาไม่แพงเมื่อเทียบกับมุกทะเล ประเทศไทยเริ่มนิยมการทดลองเพาะเลี้ยงไข่มุกน้ำจืดที่จังหวัดกาญจนบุรี (อรภา นาคจินดา และคณะ, 2532)

หอยกบน้ำจืดถูกจัดอยู่ในชั้น PELECYPoda (BIVALVIA) อันดับ UNIONACEA หอยอันดับนี้มีวิธีการสืบพันธุ์ที่เฉพาะตัว เริ่มจากการผสมแบบข้ามตัวภายในโดยเซลล์ไข่ของหอยตัวเมียจะถูกลำเลียงมาอยู่บริเวณเหงือก รอการผสมจากสเปร์มจากหอยตัวผู้ที่ปนกับน้ำเข้าสู่ตัวเมียทางท่อหัวเข้า ให้ที่ได้รับการผสมแล้วเจริญพัฒนาจนกระทั่งเป็นตัวอ่อนเรียกว่าโกลติเดียม (glochidium) จากนั้นหอยตัวแม่จะปล่อยโกลติเดียมออกทางท่อหัวออก โกลติเดียมจำนวนมากกระจายไปตามกระแสน้ำ ส่วนหนึ่งที่ถูกพัดไปเข้าใกล้ปลากะเบกจะติดเหงือกหรือครีบ แล้วจึงแทรกตัวฝังตัวลงไว้ในเนื้อเยื่อปลาเป็นเกราะหุ้มตัวพร้อมกับได้เลือดปลาเป็นอาหาร และอาศัยปลาเป็นตัวพาไปบริเวณต่างๆ ของแหล่งน้ำ เป็นการได้ประโยชน์ทั้งการป้องกันตัวเอง การกินอาหาร และการแพร่กระจายพันธุ์ โกลติเดียมจะเจริญจนเป็นหอยระยะรุ่วใน (juvenile) แล้วจึงหลุดออกจากเนื้อเยื่อปลาคล่องไบอยู่ที่พื้น้ำหากินเป็นอิสระต่อไปดังวงชีวิตในรูปที่ 1 (หน้า 2)

รูปที่ 1 วงศ์วิตกกองหอยกาบน้ำจืด [ตัดแปลงจาก Lefevre & Curtis (1910)
และ Kopal (1979)]

ช่วงเวลาของโกลดิเดียมหอยกาน้ำจืดแต่ละชนิดในการเป็นปราสิตในปลา ใช้ระยะเวลาแตกต่างกัน เช่น โกลดิเดียมหอยกาน้ำจืด *Lamigona compressa* ใช้ระยะเวลาการเป็นปราสิตในปลาทางนกยูง *Lebistes reticulatus* 10-12 วัน (Tompa, 1979) ; โกลดิเดียมหอยกาน้ำจืด *Anodonta californiensis* ใช้ระยะเวลาการเป็นปราสิตในปลาทางนกยูง *Gambusia affinis* 27 วัน (D'eliscu, 1972) ; โกลดิเดียมหอยกาน้ำจืด *Lampsilis radiata siliquoidea* ใช้ระยะเวลาการเป็นปราสิตในปลากระพง *Perca flavescens* 50 วัน (Tedla, 1969) ในขณะที่โกลดิเดียมหอยกาน้ำจืด *Margaritifera margaritifera* ใช้ระยะเวลาการเป็นปราสิตในปลาแซลมอน *Oncorhynchus tshawytscha* ถึง 12 สัปดาห์ (Fustish, 1978) นับว่าตัวอ่อนโกลดิเดียมมีพฤติกรรมการปรับตัวในการอยู่รอดได้ดีมาก ทำให้หอยกาน้ำจืดอันดับนี้สามารถดำรงเพื่อพันธุ์มาได้ถึงศุภปัจจุบัน มีจำนวนสกุลมากที่สุดในกลุ่มหอยสองฝ่าย กระจายพันธุ์อยู่ทั่วโลกพบได้ทั้งในแหล่งน้ำตื้น ๆ ตามบ่อ หนอง คลอง จนถึงแม่น้ำที่มีความลึกันดับเมตร มีรายงานพบในทะเลสาบบกุเทาสูงและกุเทาน้ำแข็ง และแม่น้ำโอลิเมเนีย เข่น ทะเลสาบ Titicaca ที่มีความสูงเกือบ 4000 เมตร จากระดับน้ำทะเลในเมริกาใต้ (Purchon, 1968)

ลักษณะโครงสร้างทั่วไปของโกลดิเดียมหอยกาน้ำจืด มีเปลือกคุ่ เปลือกแต่ละชั้นมีลักษณะโค้งคล้ายช้อน (spoon-shape) ผิวเปลือกด้านในมีรูรุน ขนาดของโกลดิเดียมมีความแตกต่างกันตั้งแต่ 0.05 - 0.4 มิลลิเมตร เข่นสกุล *Margaritifera* มีขนาดประมาณ 0.05 มิลลิเมตร สกุล *Anodonta* มีขนาดประมาณ 0.4 มิลลิเมตร เป็นต้น

รูปแบบของเปลือกโกลดิเดียมหอยกาน้ำจืดมีความแตกต่างกันแยกเป็น 3 แบบ ได้แก่ ก. แบบมีลักษณะเป็นตะขอ (hook)

โกลดิเดียมที่จะขอ มีโครงสร้างของเปลือกเป็นรูปสามเหลี่ยม บานพับ (hinge) เป็นแนวตรง รอบขอบเปลือกมีเปลือกชั้นเพอเรอสตราคัม (periostracum) เป็นเยื่อบางๆ ของเข้ากากยใน ผิวของเยื่อบางเฉพาะที่บริเวณด้านล่างมีหูหาม (spine) ขนาดเล็กจำนวนมากและที่ตรงปลายยอดของเยื่อบางจะขยายขึ้นออกมานเป็นเงียง (stylet) ขนาดใหญ่เรียวแหลมขึบเข้าหากันระหว่างเปลือกทั้งสองหน้าที่เป็นโครงสร้างตะขอ ชั้นสารอุดเจาะใช้ได้ทั้ง ผิว เกล็ด และครีบของริสส์ เข่น ปลา ลูกอ้อดของกบ ชากาแฟนเดอร์ เป็นต้น โกลดิเดียมรูปแบบนี้ มีขนาดใหญ่ที่สุดในทั้ง 3 แบบ (รูปที่ 2 ก. หน้า 5) ตัวอย่างเช่น โกลดิเดียมประจำวงศ์อ่อน *Anodontinae* นอกจากนี้โครงสร้างตะขอทั้งมีหูหามรูปแบบ เข่น ในวงศ์ *Hyriidae* นี้ โครงสร้างตะขอโค้งแบบตัว S ที่มีปลายไม่เป็นแหลม (รูปที่ 3 ก. หน้า 6) หรือ แบบตัว S ที่มีปลายเป็นสองแฉก (รูปที่ 3 บ. หน้า 6) และสามแฉก (รูปที่ 3 ค. หน้า 6)

บ. แบบมีลักษณะไม่เป็นตะขอ (hookless)

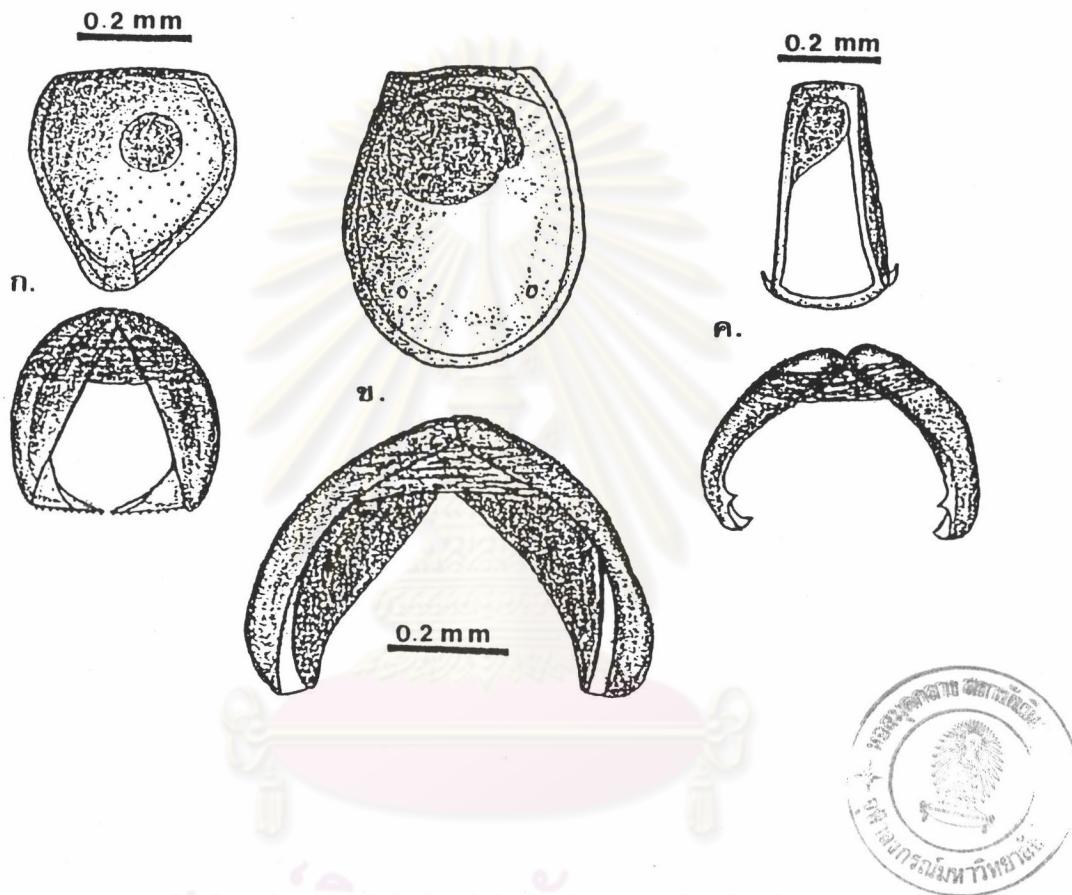
โกลดิเดียมที่ไม่มีตะขอมักมีโครงร่างของเปลือกเป็นรูปถั่งกลมหรือกิ่งวงรี บางพับเป็นแนวตรง ขอบเปลือกด้านล่างโค้งกลมไม่มีเงี้ยงที่ปลายล่าง ตามขอบเปลือกมีเส้นบางๆ เส้นเดียวใน บนผิวของเส้นนี้มีเงี้ยงขนาดเล็ก (microstylet) อุ้ยจานวนมาก (รูปที่ 2 บ. หน้า 5) โครงสร้างแบบนี้มักใช้เฉพาะไซบันช์เหงือก (gill filament) ของอีสท์ ในแคนบอนเริ่มต้นของโกลดิเดียมรูปแบบนี้เป็นส่วนใหญ่ เช่น หอยกาน้ำจืด *Elliptio complanata* *Lampsilis gracilis* *Unio gibbosus* เป็นต้น

ค. แบบมีลักษณะเป็นหัวปืน (axe-head)

โกลดิเดียมที่มีโครงร่างของเปลือกรูปแบบมีแท่งต่างจาก 2 ประเกตดังกล่าว โดยเฉพาะที่บริเวณเปลือกด้านล่างมีปลายเปลือกบาน มีเงี้ยงรูปร่างคล้ายสามเหลี่ยมที่ริมทึบสองข้าง ของเปลือก ส่วนที่ปลายยอดของเปลือกด้านล่างมีเงี้ยงขนาดเล็ก (microstylet) คล้ายกับโกลดิเดียมแบบมีลักษณะไม่เป็นตะขอ (รูปที่ 2 ค. หน้า 5) โกลดิเดียมที่มีลักษณะแบบหัวปืน (axe-head) นี้มีความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมอย่างใกล้ชิดกับโกลดิเดียมแบบมีลักษณะไม่เป็นตะขอ (Kat, 1984) พับเพียงสกุลเดียว ได้แก่ สกุล *Proptera* อุ้ยในทวีปอเมริกาเหนือ มีชื่อสกุลเดิมคือ สกุล *Lampsilis*

ในปัจจุบันแหล่งน้ำจืดถูกทำลายลงมากขึ้นเรื่อยๆ และการประมงขาดการจัดการที่ดี ไม่ผลให้ทรัพยากรอยกับน้ำจืดถูกทำลายลงอย่างมาก การศึกษาหอยกาน้ำจืดครั้งนี้ได้ทำการศึกษาหลักการจำแนกหอยกาน้ำจืดของประเทศไทยในระดับชนิด (species) อีกวิธีหนึ่ง โดยทำการศึกษาโครงสร้างต่างลักษณะของเปลือกโกลดิเดียม โดยวิเคราะห์จากอัลตราสหาร์เจอร์ เป็นการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาถึงความสัมพันธ์กันทางพันธุกรรมของต้นกำเนิดของหอยกาน้ำจืด และการพัฒนาระยะ รวมทั้งการอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงมุกน้ำจืด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

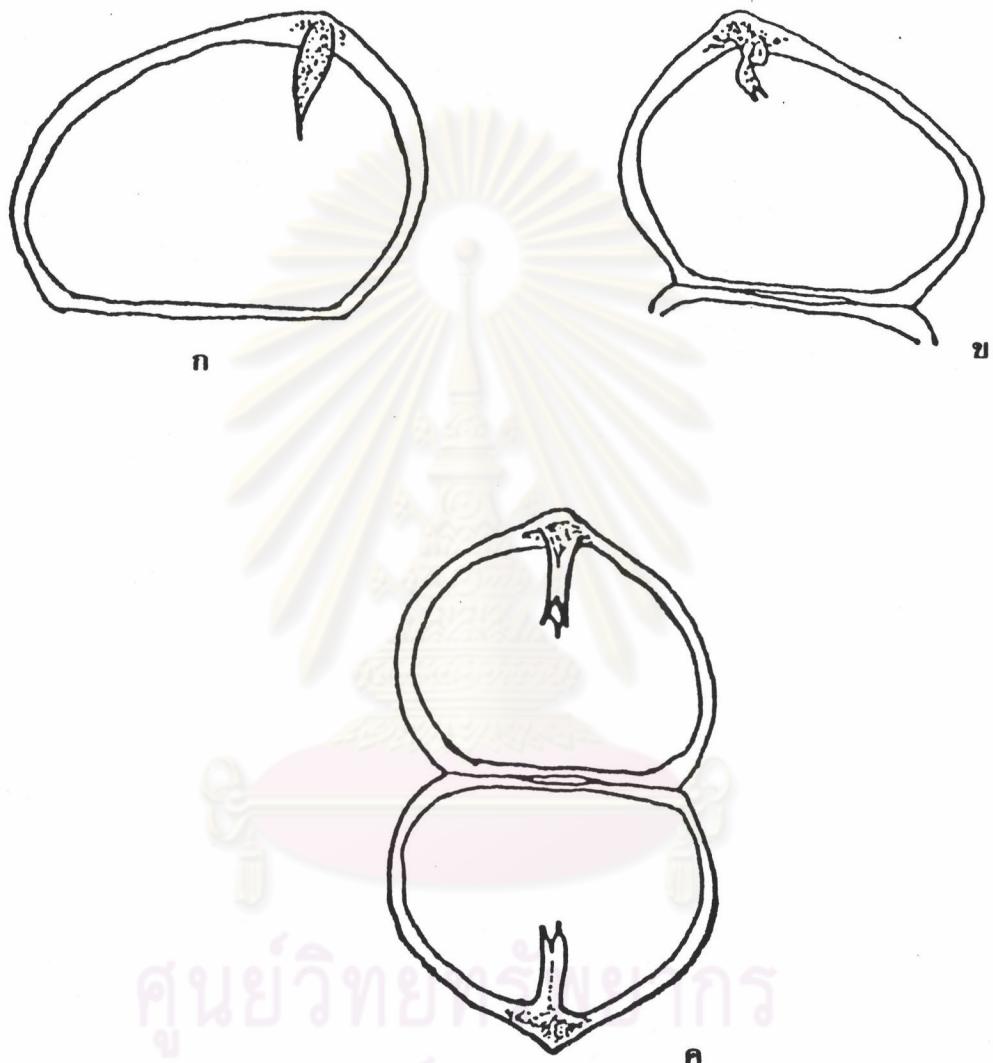
รูปที่ 2 แสดงลักษณะรูปร่างของโกลต์เดือนในอันดับ Unionacea

ก. *Lasmigona costata*

ข. *Elliptio complanata*

ค. *Proptera alata*

[จาก Kat (1984)]

รูปที่ ๓ แสดงลักษณะโกลดีเดียนที่มีโครงสร้างหอยูบตัว S ในวงศ์ Hyriidae
 ก. โกลดีเดียนของ *Diplodon solidulus* มีโครงสร้างหอยูบตัว S ปลายไม่เป็นแฉก
 ข. โกลดีเดียน *Hyridella menziesi* มีโครงสร้างหอยูบตัว S ปลายเป็นสองแฉก
 ค. โกลดีเดียน *Paxyodon alatus* มีโครงสร้างหอยูบตัว S ปลายเป็นสามแฉก

[จาก Parodiz และ Bonetto (1963)]